GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28. franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru flacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 42. Dumineca, 28 Maiu|9 Iuniu 1878.

La situatiune.

Brasiovu, 8 Iuniu 1878.

Cateva dile ne despartu numai de terminulu, candu congressulu va avé se se intrunésca. Invitatiunile s'au predatu cabineteloru in 3 l. c. Guvernulu germanu invita poterile semnatarie ale tractateloru dela 1856 si 1871 de a se aduná pentru diu'a de 13 Iuniu c. la unu congressu in Berlinu „spre a discutá determinatiunile pacii preliminarie, care s'a inchiaiatu la San-Stefano intre Russi'a si Turci'a, presupunendu totodata, ca tóte poterile voru fi de acordu a concede liber'a discussiune asupra cuprinsului intregu alu pacii delà San-Stefano."

Tóte poterile au primitu invitatiunea cabinetului germanu si, déca in acestu scurtu timpu nu se va intemplá nimicu estraordinariu, congressulu va tiené Joi'a viitória prim'a s'a siedintia. Pe candu scriemu aceste, ministrii-plenipotentiari ai stateloru europene isi pachetéza giamantanele spre a intreprinde calatori'a la — Berlinu, in metropol a nouei imperatii germane. Aci se voru aduná dér' toti, cati s'au combatutu pana acuma esacerbatu cu note diplomatice, cu intrigue de totu feliulu, aci isi voru dá man'a din nou ministrii stateloru, cari inainte cu cateva luni inca se resboiau in modulu celu mai infricosiatu. Ce voru aduce ei dela més'a cea verde a areopagului europeanu?

Sunt puçinu favorabile auspiciele, sub cari se intrunesce marele congressu europeanu. In tóte partile, unde ne indreptamu ochii, vedemu dificultati. Nemultiamirea popóreloru cresce in aceea-si mesura, in care se marescu jertfele, ce li se impunu. Ce bine ar' fi fostu, déca congressulu si-ar' fi pusu de problema a delaturá macaru unele din causele principale ale acestei nemultiamiri! Din nenorocire, inca nu amu ajunsu cu civilisatiunea nóstra atatu de departe, cá unu areopagu europeanu se se ocupe ex professo de binele si ferícirea popóreloru. Cerculu activitatii viitoriului congressu este multu mai restrensu, elu va avé a se ocupá numai si numai cu tractatulu de pace dela San-Stefano.

Si totusiu cine va cutezá a sustiené ca popórele europene, nu se intereséza de acestu tractatu mai in acelasiu gradu, cá de afacerile loru interne? Apoi nu trebuie se uitamu, ca aci se tractéza totodata si de sórtea si viitoriulu popóreloru Orientului europeanu. Congressului i se impune dér' cu necessitate resolvirea unei mici particele a acelei gigantice probleme a civilisatiunii europene.

Intre tóte popórele orientale romanii astépta cu mai mare neliniste votulu congressului, care va decide asupra sórtei Basarabiei. Sunt sperantie, ca acést'a decisiune va esi in favorulu Romaniei, dér' sunt totu atatea semne, cari ne insufla cele mai mari ingrijiri. Domnulu Ion Bratianu a declaratu mai alaltaeri in camera, ca guvernulu romanu se va adressá la congressu cu rogarea, cá se nu decida nimicu despre Romani'a, fora cá se fia chiamatu se ié parte la consultatiune si desbatere si unu representante alu acestei'a. In ori-ce casu, dise ministrulu-presiedinte romanu, noi vomu stá neclintiti pe lenga dreptulu nostru.

Impregiurarea ca congressulu se aduna tocmai intr'unu momentu candu in Berlinu se prepara póte un'a din cele mai infricosiate reactiuni, ar' trebui se ne descurageze, déca nu ne-amu gandi puçinu mai departe, la interessele cele mari ale Europei, pe langa cari cestiunea atentateloru in contra imperatului Wilhelm este cu totulu secundara. Se speramu dér' ca la acestu congressu va fi representata in adeveru Europ'a, voru fi aperate in adeveru interessele europene. In casulu acest'a trebuie se reiésa invingetória drépt'a causa romana. Asia se fia!

Austri'a si Romani'a.

Diuariulu parisianu „La Presse" aduce sub acestu titulu unu importantu articulu, care da espressiune numai unei dorintie generale la toti romanii, candu arata ca este unu interesu de frunte alu monarchiei austro-ungare, cá se intervina in favórea Romaniei. Cuvintele organului parisianu au o dupla insemnatate tocmai acuma in ajunulu congressului, de aceea vomu estrage punctele essentiale ale acelui articolu, care suleva cestiunea romana:

„In Romani'a s'a ivitu o pausa, dice „La Presse". Acést'a erá incatuva naturalu; Russi'a, care avea de scopu a traganá lucrurile, negotiandu cu Angli'a, séu pentru a se impacá, séu pentru a castigá numai timpu, nu potea se mérga pana la estremu in Romani'a. Intrarea russiloru in Bucuresci in contra tractatului din Aprile 1877 ar' fi fostu semnalulu unui resbelu europeanu. Aflamu in adeveru, ca russii se pórta in Basarabi'a cá stapani, facu intariri, construiéza drumurile de feru strategice s. c. l. Asemenea se dice, ca ei au unu personalu administrativu gat'a de a inlocui autoritatile romane, pe cari curagiulu guvernului romanu le-a mantienutu la postulu loru cu tóta invasiunea. Dér' tóte aceste sunt numai mesuri trecatórie, si noi speramu firmu, ca Europ'a se va pronuntiá in ultim'a instantia, asupra spoliarei Basarabiei. Ar' fi nedreptu si imoralu de a sacrificá acésta tiéra viteza, care prin nemarginitulu eroismu alu osteniloru sei tierani si-a cuceritu o reputatiune militara, documentandu in lupta adeveratulu geniu politicu, dreptatea unita cu fineti'a. Françi'a, a carei'a politica esterióra s'a schimbatu dela 1870 incóce, nu scimu pentru catu timpu — nu póte si nu trebuie se aduca fratiloru sei latini din vechi'a Dacia, decatu tributulu calduróseloru sale simpathii si urarile sale cele mai ferbinti. Sunt inse alte state, cari au unu interessu imediatu a sustiené pe Romani'a la lupt'a s'a in contra dreptului celui mai tare. Intre aceste state Austri'a ocupa primulu locu."

„Pana acuma a esistatu intre imperiulu austriacu si principatulu romanu o neintielegere, pe care ar' fi timpulu a-o face se dispara stergendu-se ori-ce urma. In Austri'a si cu deosebire in Ungari'a se credea, póte cá si in alte locuri, ca romanii s'au aruncatu in braçiele Russiei. Se vedea intrensii nisce adversari, fiindu-ca trebuieau se dé mana de ajutoriu armatei russe. Pe lenga acést'a se mai adause cu deosebire in Ungari'a spiritulu de domnire alu rassei maghiare asupra romaniloru supusi corónei St.-Stefanu. Romanii din regatulu ungaru fiindu apasati, protestau, si e lucru naturalu, ca protestarile loru aflau resunetu la fratii loru de aceea-si rassa de peste Carpati. De aci o inimicitia manifestata pe façia, care dela inceputulu resbelului a isbucnitu cu mai multa taria decatu ori-candu. Astadi inse Austri'a trebue se fia incredintiata despre adeveratele tendintie ale Romaniei, trebue se scie, ca Russi'a niciodata nu va gasi in ea unu complice." „La Presse" espune apoi pericolulu, ce s'ar nasce pentru Austri'a, déca Romani'a parasita ar' cadé sub dominatiunea moscovita. O Romania independenta si recunoscuta de Europ'a ar' fi din contra prin autoritatea ei si cu sprijinulu diplomaticu alu Europei o stavila in contra planuriloru de anecsare ale Russiei. Inca c'unu anu inainte s'a silitu d. Cogalniceanu a convinge pe d. Andrásy despre folosulu celu mare alu unei aliantie austro-romane pentru ambele state. P'atunci i se respunse, ca la Vien'a nu se credea in sinceritatea acestoru declaratiuni si i se obiectà ministrului romanu, ca „Romani'a nu ne ofera nici o garantia militara." Acést'a obiectiune nu mai are locu astadi, cu atatu mai puçinu acusatiunea, ca s'ar' fi aruncatu in braçiele Russiei.

In fine adauge fói'a francesa: „Si ungurii n'au intardiatu a recunósce nedreptatea prejuditiiloru loru. Parlamentulu ungurescu, care parea dispusu a sustiené voluntarii secui, ce voieau se navalésca in principate, acelu parlamentu a votatu o resolutiune cu totulu in favorulu romaniloru. Press'a vienesa, care nu gasea batjocure destulu de ofensatórie pentru armat'a romana, e pe deplinu castigata pentru caus'a romana. E dér' fórte usioru pentru cabinetulu austriacu, cá, procedendu in unire cu opiniunea publica, se intervina in favorulu Romaniei, in numele sferei interesseloru austriace, seriosu amenintiate prin aservirea Principateloru."

Triumfulu dela Montpellier.

Presiedintele societatii limbeloru romane d. Quintana y Combis a adresatu dlui V. Alesandri, invingetoriului dela Montpellier epistol'a urmatóre, ce o reproducemu dupa „Press'a":

Montpellier, 27 Maiu 1878.

„Domnulu meu si scumpe Poete!

„Este o fericire pentru mine, ca cup'a oferita „cu ocasiunea serbatoriloru latine a fostu castigata de unulu din cei mai mari poeti ai unei „nationalitati, ce ne este scumpa si pentru „viitoriulu carei'a facemu urarile „cele mai simpathice.

„Adressandu-ve espressiunea sentimenteloru „mele celoru mai sincere, ve rogu se binevoiti a „ne indicá mediuloculu de a face se ve parvina „cup'a; si pana atunci me grabescu a ve tramite discursulu pronuntiatu de mine pe Peyron, „in façi'a multimei, in sgomotulu Mistralului *), „ce ducea departe, fórte departe frasele mele.

„Am rogatu pe Mistral **), se binevoiésca „a primi cup'a in numele D-tale. Marele poetu „alu provantiei o primì in numele marelui poetu „alu Romaniei.

„Amendoui ve tramitemu felicitarile nóstre „triumfale. Permiteti a ve oferi, in acelasiu timpu, „amici'a cea mai ardenta si concursulu celu mai „calduroșu in oper'a tierei Dvóstre.

„Locuiescu la Paris, Nr. 75 strad'a Morny. „— Catu a'si fi de fericitu a ve stringe man'a!

„Cu totulu alu Dvóstra cu consideratiunea „cea mai distinsa.

„Albert de Quintana."

Eata si discursulu, ce Domnulu de Quintana y Combis a pronuntiatu, decernendu premiulu ilustrului nostru poetu:

„Dómneloru si Domniloru!

„Intr'o di de fericire pentru mine, o idea „mare si generósa isvoresce din adenculu animei „mele.

„Scantei'a electrica o transmite in orasiulu „Montpellier, Athen'a tieriloru dela meadia-di, pa„mentulu sórelui, caminulu entusiasmului; si idea „s'a maritu, a percursu lumea si s'a dusu se des„tepte ecouri simpathice, adormite, din nefericire, „de mai multi ani.

„Totu ce respira inpregiurulu lacului latinu, „léganulu patriei; pe tiermulu Orientului, orison„tele visuriloru nóstre; totu ceea ce vietiuesce „dincolo de marile profunde, auror'a unei civili„satiuni noue, ce ne suride cu sperantia; tóte „tierile, cari se inspira la suav'a melodia a lim„beloru romane, — limbi de amoru, cari facu „animele se bata, ca-ci ele spunu glori'a trecu„tului si voru face legatur'a viitoriului; — totu „ce este latinu, in fine, a respunsu la apelulu no„bilului si generosului nostru orasiu.

„Salutare, popóreloru dela meadi-di a Europei, „atatu de multu timpu incercate de nenorocire! „Salutare popóreloru dela Resaritu, de unde ne

---

*) Mistral este ventulu, dela nord-vestu pe Mediteran'a.

**) Mistral, autorulu celebrei poeme: „Mireille."

„vinu, in fiacare diminétia, lumin'a ce ne lumi-„nédia si caldur'a ce fecunda pamentulu nostru, „amestecate cu regretele si temerile vóstre! Salu-„tare, popóreloru dela Apusu, cari ne intindeti „braçiele si sperantiele vóstre, cá copilulu depar-„tatu de leaganulu seu! Salutare voue tuturoru, „cati ati respunsu la apelu, si cari veniti astadi „se stringeti legaturile familiei romane.

„Vedeti in mine pe celu mai umilu dintre „poeti, alesu, póte, de Provedintia, din caus'a mic-„siorimei mele chiaru, spre a inaltiá marimea ideei; „vedeti in mine organulu sentimentului ce ve in-„spira. Priveghiatórea paduriloru, cu tóta modesti'a „s'a, canta armoniile naturei si marirea lui Dum-„nedieu.

„Popóreloru de limba romana! Am parasitu, „sunt multe secole de atunci, caminulu parintescu, „cá nesce copii prodigi; nenorocirea s'a abatutu „asupr'a nóstra, in mediuloculu stralucirei gloriei „nóstre, ce intunecase lumea.

„Ne-amu inversiunatu unii contra altor'a, fara „se recunóscemu semnulu familiei.

„Amu, cadiutu unii dupa altii, sub sabi'a „barbarului. Carulu civilisatiunei ne-a sdrobitu, ori „de cate-ori amu slabitu sub povar'a lungiloru „nóstre deliruri.

„Popóreloru de limba romana! Reamintiti-„ve! ! !. . . .,

„Candu Franci'a, sor'a antaiu nascuta a ras-„sei latine, caminulu luminosu, care a reversatu „civilisatiunea moderna asupra intregei omeniri, „se slabi, pantecele'i patrunsu de ghiar'a sangerósa „a resbelului, animele nóstre se implura de lacrimi, „braçiele nóstre se ridicara spre ceriu, dorerea re-„greteloru cernu sufletele nóstre.

„Popóreloru de limba romana! Se ne in-„tórcemu la caminulu parintescu; fratiloru, se „stringemu legaturile nóstre!

„Popórele se insoçiescu prin amesteculu in-„teresseloru loru, prin comunitatea sentimenteloru „loru, prin fusiunea ideiloru loru.

„Popóreloru de limba romana! Popóre, care „avemu credintia, se ne inaltiamu prin lucru, prin „sciintia, prin libertate! . . .

„Furtun'a ridica, cá si altadata, la Orientu, „vertejurile sale de flacari in mediuloculu nuori-„loru intunecosi, plini de amenintiari pentru vii-„toriu, venturile reci si gerósé ne tramitu mereu „suflarea loru morale.

„Rassa latina! Asiédia-te la pragulu lo-„cuintiei tale, cu olivulu pacii pe fruntea t'a, cu „armele labórei in mana, libertatea planandu pe „ceriulu teu de azuru. Si pe catu timpu iti vei „avé sórele teu ardietoriu, ce fecunda snopii nostri, „si vinulu teu generosu, ce incaldiesce animele „nóstre si dragostea femeiloru tale, ce inspira „creatiuni divine si credinti'a, ce le anima, si care „'ti da resemnatiunea si tari'a, — vei fi nemuri-„tória, rassa latina, cá si suflarea divina, ce te-a „creatu, cá se fii anim'a si sufletulu lumei.

„Si tu, orasiule Montpellier, tu, ce pastredi „sementi'a acestei idei de pace si de viitoriu, tu, „ce o fecundezi cu iubire, fii asemenea nemu-„ritoriu!

„Tu o vei vedé nascundu si umbrindu, cu „ramurile sale robuste, marele caminu latinu.

„Si acumu dómneloru si domniloru, incoronati, „cu mine, pe poetii invingatori.

„Onóre si gloria invinsiloru, cari s'au in-„spiratu de sant'a iubire a familiei! si toti im-„preuna, cu credinti'a credintiosiloru, s e r e p e-„t a m u i n c h o r u C a n t e c u l u, c e v a d e-„v e n i p e n t r u n o i t o t i i m n u l u c o n-„s a n t i t u a l u P a t r i e i ! . . .

Felicitari din Transilvani'a.

adresate poetuiui V. Alesandri.

„Canteculu gintei latine" a avutu unu resunetu din cele mai puternice in animele romaniloru din Transilvani'a, cari l'au primitu c'unu raru entusiasmu. Nu s'a potutu cá victori'a, reportata de marele nostru poetu V. Alesandri, se nu faca cea mai placuta impressiune, se nu entusiasmeze in gradulu celu mai mare pe fii acestei tieri, cari de sute de ani sub cele mai grele impregiurari au luptatu cu curagiu si abnegare de sine pentru limb'a, pentru latinitatea poporului romanu. Cu bucuria inregistramu mai la vale felicitarile adressate de catra romanii din B r a s i o v u, S i b i i u si D e v 'a marelui poetu si respunsurile acestui'a.

Romanii din Brasiovu indata ce audisera despre triumfulu dela Montpellier alu bardului romanu, adressara dlui V. Alesandri urmatórea telegrama:

„Domnnului Alesandri.

Mircesci (Moldova.)

„Marelui bardu latinu, dulcelui poetu romanu si fratelui nostru Vasilie Alesandri, carele Curcanului dela Griviti'a i-a datu la Montpellier unu rivalu totu asia de distinsu in glorificarea tierii si a natiunei sale: — R o m a n i i d i n B r a s i o v u 'i aducu omagiele loru:

(Urméza 114 subscrieri.)

Dlu Alesandri a respunsu prin d. Dr. Popu professoru, cá primu subscrisu cu urmatórea telegrama:

Bucuresci.

„Ve rogu fiti interpretulu simtiriloru mele de gratitudine catra toti domnii, cari 'mi-au tramisu felicitari.

A l e s a n d r i.

Romanii din Sibiiu au adressatu dlui Alesandri urmatórea telegrama:

„Dlui Alesandri.

Gar'a Mircesci.

„Rege alu poetiloru latini! te salutamu, Romane, incoronatu de gintea latina!

R o m a n i i d i n S i b i i u,

La acést'a a respunsu d. Alesandri:

Gar'a Mircesti.

„Tramitu prin . . . romaniloru din Sibiiu, ce m'au felicitatu, salutari fratiesci si sincere multiamiri.

A l e s a n d r i.

Relativu la felicitarea romaniloru din Dev'a primimu urmatóriele corespondintie:

Dev'a, la 2 Iuniu st. n. 1878.

Pré Onorabile Dle Redactoru! Romanii din Dev'a, aflandu numai adi de splendidulu triumfu natiunalu, reportatu de dlu V. A l e s a n d r i, prin „c a n t e c u l u g i n t e i l a t i n e", aduncu miscati de sunetulu armoniosu si maretiu insufletitoriu alu lirei marelui nostru poetu, — uitandu pe unu momentu tóte dorerile, — plini de mandria natiunala, s'au grabitu a adresá si ei triumfatorelui interpretatore alu sentimenteloru adeveratu romanesci, urmatóri'a telegrama:

„Domnului Vasilie Alecsandri.

M i r c e s c i. (Romani'a).

Primiti si felicitarile nóstre pentru marele triumfu, reportatu cu „C a n t e c u l u g i n t e i l a t i n e".

Traiésca Romanismulu si bardulu seu!

Romanii din Dev'a transilvana."

Din momentulu, in care se respandí imbucuratori'a si totodata inaltiatóri'a scire, despre votulu unanimu alu juriului societatii limbeloru latine, intrunitu la Montpellier, diu'a de astadi, pentru romanii de aici, devení o adeverata serbatória natiunala.

Sub impressiunea celei mai sincere bucurii, fratii de unu sange, cá farmecati, petrecura impreuna pana sér'a tardiu.

Inregistrati deci, — ve rogamu, — acést'a di fericitória, cá, intre si dupa atate multe dile triste, ea se ne fia nu numai de o dulce suvenire, ci si cá o prevestitória de unu meritatu venitoriu ferice!

Asia se fia!

C a s s i u.

Dev'a, la 3 Iuniu, a. c.

In legatura cu cele comunicate cu datulu de eri, ve rogamu, aveti bunatate a publicá si aceea, ca dlu V. Alesandri, avù gentileti'a, -- spre potentiarea bucuriei generale, a ne onórá adi cu urmatoriulu respunsu:

„Gar'a Mircesci.

Salutare fratiésca romaniloru din Dev'a.

Sincer'a mea gratitudine pentru calduróséle loru felicitari!

A l e x a n d r i."

Insufletirea si mandri'a natiunala, nu se póte descrie.

C a s s i u.

Brasiovu, in 6 Iuniu 1878.

(A l e g e r i l e c o m u n a l i i n B r a s i o v u.) In fine a ajunsu si Brasiovulu a se conformá dupa chipulu si asemenarea celorlalte cetati ale „statului maghiaru" in sensulu art. de lege XVIII din anulu 1871. Conformu acestui articlu se compune representanti'a comunala a Brasiovului din 200 de deputati si anume 100 sunt virilisti si 100 se álegu de catra si dintre alegatorii dietali.

Dupa ce s'a publicatu list'a virilistiloru, s'au facutu apoi dispositiunile necessarie pentru alegerea a 100 de representanti, care a si avutu locu in 5 Iuniu st. n. Fiindu-ca numerulu alegatoriloru se urca la 2000, de aceea s'au formatu 5 cercuri electorale si anume:

Cerculu electoralu I (cetate) a alesu 23 representanti, cerculu electoralu II (cetate) a alesu 22 representanti, cerculu electoralu III (Scheiu) a alesu 22 representanti, cerculu electoralu IV (Brasiovulu vechiu) a alesu 18 representanti, cerculu electoralu V (Bluman'a) a alesu 15 representanti. Cu totulu 10.

Resultatulu alegerii e pentru romani urmatoriulu:

In cerculu III fiindu ei in preponderantia numerica au reusitu cu 22 de deputati; eara in cerculu alu V, unde avea se se alega 15 deputati fiindu alegetorii romani, sasi si unguri apróape egali la numeru, s'a facutu mai antaiu unu pactu pentru cate 5 deputati din fiacare nationalitate; déra in ajunulu alegerii ungurii se lasara de pactu si-si incercara norocului a isbuti singuri cu 15 deputati, facura inse fiasco, ca-ci sasii si romanii din acelu cercu se presentara in numeru considerabilu la urna si reusira cu candidatii loru, adeca 8 sasi si 7 romani.

Astfelu au romanii in representanti'a viitória 29 de deputati alesi si 14 virilisti, cu totulu 43.

Spre láud'a alegatoriloru romani, fia disu, ei au datu si de asta-data o proba frumósa de disciplina, ca-ci la provocarea conducétoriloru si a vatasieiloru loru s'au presentatu mai toti cati au fostu presenti la locurile de alegere, in cea mai buna ordine.

Atentatulu asupra imperatului Wilhelmu.

Atentatulu asupra imperatului germanu a produsu o mare fierbere in societatea europeana, o lupta gigantica intre simpathii si antipathii, compatimire si ura. Faptulu criminalu lu condamna intréga pressa europeana astfeliu, cumu merita; asupra urmariloru lui possibile inse divergéza opiniunile tare. Reactiunea, abia respinsa prin votulu liberalu alu camerei germane, care a fostu refusatu a primi legea in contra social-democratiloru, propusa inainte cu vreo 14 dile de catra guvernu, se prepara acuma pentru o noua lovitura, inca si mai mare si de astadata are sianse de reusire. Diuaristic'a din capitalele europene a datu o espressiune mai unanima a parerei de reu pentru casulu intemplatu. Fói'a guvernului anglesu „Times" dice: „Mórtea imperatului Wilhelmu ar' fi fostu o nenorocire pentru intrég'a Europa. Natiunea germana nu póte se uite niciodata, ca lui are se-i multiamésca unitatea s'a. Momentulu dovedesce preste aceea, ca numai prin influinti'a lui s'a potutu stabili o intielegere intre Angli'a si Russi'a." Foile russe din Petersburgu se intielege, ca nu remanu inderetu. „Golos" dice: „Imperatulu Germaniei si tóta Germani'a se-o scia, ca intregu poporulu russescu se róga la Atotupotintele pentru mantuirea imperatului si a imperiului germanu." Camer'a italiana asemenea a votatu o motiune, in care da espressiune in numele poporului italianu dorintiei pentru o grabnica insanatosiare a imperatorelui germanu. Asemenea au adressatu si corpurile legiuitórie romane si primari'a Bucuresciloru imperatului telegrame, in cari 'lu felicitéza, pentru-ca a scapatu, dorindui deplin'a insanatosiare.

Intru aceea pune procurorulu generalu din Berlinu Tessendorf tóte in miscare, spre a dá de urm'a conjuratiunei, din care se crede ca face parte atentatoriulu Nobiling. Lui „W. Tgbl." i se telegraféza din Berlinu: „Spre a indemná pe Nobiling, cá se marturisésca tóte, a fostu chiamata mama-s'a la densulu. Revederea fú cutrieratória de anima. Cu vocea innecata in lacrimi strigá neuorocit'a mama, candu zari pe fiiulu seu: „Carolu, Carolu, tu vei avé in curundu se respundi inaintea lui Ddieu. Pentru numele Domnului, usiuréza-ti anima, n u m e s c e p e c o m p l i c i i t e i; pana candu inca nu va fi pré tardiu! Nobiling n'a respunsu antaiu nici unu cuventu. Mam'a 'lu intreba mai departe: „Primit'ai bani séu 'ti s'au promisu bani, déca vei impuscá pe imperatulu? Nobiling: „Nu!" Mam'a: „Ai trasu póte la sorti si te-a nemeritu?" Nobiling: „Ah Ddieule!" Procurorulu Tessendorf: „Va se dica marturisesci, ca te-au nemeritu sortii?" Nobiling: „Da" Tessendorf: „Este dér' unu complotu?" Nobiling. „Da" Tessendorf: „Cari sunt complicii Dtale?" Nobiling: „Ast'a n u 'm i e r t a t u s e o spunu!"

Nu scimu de este esacta séu nu convorbirea de susu intre mama, fiiu si procuroru. Incredere in esactitatea ei nu avemu, ca-ci cumu ar' fi potutu se pórte Nobiling o conversatiune atatu de lunga, candu elu se aflá in agonirea de mórte. Se anuntia ca glontiulu revolverului, cu care s'a impuscatu, i-a intratu in creeri, cumu se potea dér' se mai

converseze. E probabilu, dér' ca scirile acele se latiescu numai cu intentiune de a irritá opiniunea publica si mai multu in contra socialistiloru. Asia se dice, ca s'ar' fi aflatu si scrisori la Nobiling, cari dovedescu, ca densulu a statu in legatura si cu socialistii esterni din Paris si Londr'a. Diuariulu de St. Petersburg a si esitu cu-o provocare catra marile poteri, cá se se unésca cu tótele spre combaterea socialismului.

Importantu este unu articulu alu organului bismarckianu „Norddeutsche Allg. Ztg.", in care se dice: „Germanii isi omóra imperatulu, pe celu de 82 ani, pe care Ddieu l'a ocrotitu atatu de indelungatu! Adeucu rusinata sta astadi natiunea lenga patulu dorerei betranului imperatu, in care a fostu trentitu de man'a omoritoriului celui mai sceleratu. Astadi nu vomu cercetá, déca aceste estraordinarie impregiurari nu receru imperativu si mesuri estraordinarie. Natiunea are unu dreptu a pretinde, cá carulu statului se fia pusu érasi in sigurulu seu ogasiu, cá se se procéda cu energia si fora consideratiune la poporalitatea unei séu altei mesuri in contra simptomeloru de bóla, ce se arata pe corpulu statului nostru. Timpulu semi-mesuriloru s'a finitu. In tierile esterne mirarea a fostu fora margini, candu man'a scelerata a unui omu prapaditu (Hödel) s'a fostu ridicatu la 11 Maiu in contra capului acelui principe, care possede totu, ce potea se-i asigure iubirea si adoratiunea fiecarui germanu. Ce va dice lumea astadi, candu dupa trei septemani s'a repetitu totu aceea'si crima si mai infricosiata in successulu seu de catra unu omu cultu! Cu ochiu ageru, neturburatu de nici o sentimentalitate, a cerutu principele Bismarck imediatu dupa primulu atentatu a se luá mesuri in contra social-democratiei, dér' micii ómeni de statu ai partitului progressistu alu nationalu-liberaliloru au fostu multu mai cu minte decatu elu. Ei serbara diu'a de 23 si 24 (in care s'a desbatutu si respinsu legea antisocialista) cá dile de victoria. Carnevalulu acest'a de diece dile si-a aflatu eri infricosiatulu finitu. Reactiunea necessara a facutu progresse gigantice si guvernulu ar' dovedi acést'a in modulu celu mai eclatantu lumei intregi, déca ar' conchiama érasi indata „Reichstagulu" si i-ar' presentá din nou legea in contra social-democratiei. Maioritatea camerei ar' vedé atunci, ca proiectulu de lege ultimu a avutu numai unic'a gresiéla, ca a fostu prea induratoriu."

Asia vorbesce fói'a guvernamentala, amenintiandu din nou cu reactiunea si abia potolindu unu simtiu adêncu de satisfacere ce'lu simte, pentru-ca i se da ocasiunea a le dice liberaliloru: Vedeti, totu Bismarck a avutu dreptu, totu voi liberaliloru sunteti scurti a vedere! Fói'a partitului liberalu-moderatu „Nationalzeitung", vorbindu despre cele doue atentate din urma respunde lui „Norddeutsche Allgemeine Zeitung" camu asia: „Fapt'a dela 11 Maiu (atentatulu lui Hödel) a resaritu din selbatacirea intellectuale, o bóla, de care suferu mii, póte sute de mii din acele cercuri ale poporului, la cari speculéza agitatiunea masseloru din timpulu nostru desvoltata cu atat'a maiestria diabolica. Fapt'a din 2 Iuniu (atentatulu lui Nobiling) a ridicatu velulu de pe interiorulu intellectualu si moralu a sute, póte si a mii de persóne din generatiunea mai tenera, care s'a cultivatu in sciintie, si care crescundu sub impressiunea unoru schimbari mari politice, profeséza o idea, care voiesce se-o rupa cu tóte traditiunile periodului culturei classice. Este o bóla nationala, care ni se descopere aci. Nu ne póte deprimá nimicu mai multu, decatu candu observamu, ca inderetulu intristarei generale merge orbulu zelu de partitu, care ne diviséza si trebuie se ne paraliseze poterile façia de poterea reului, ce cresce din ce in ce. Ceea ce nu a potutu face revolverulu lui Hödel, se faca pusc'a noului assassinu. Nu voimu se incepemu din nou cért'a, ce s'a escatu abia cu vreo 10 dile inainte in camera, dér' faptulu unui omu, care 'si-a facutu studiele scientifice in timpu de patru ani si are inderetulu seu o indelungata ocupatiune practica si economica, potemu se'lu aducemu numai fórte cu greu si fórte mediatu in legatura cu agitatiunea social-democratica. Nu dorimu nimicu mai ferbinte, decatu cá carulu statului se intre earasi in sigurulu seu ogasiu, dér' nu scimu, cumu se ar' poté intemplá acést'a, fara cea mai strinsa intielegere intre cele doue organe mari, intre camera si guvernu si fara de sincer'a incercare a acestuia, pe a carui parte e initiativ'a, de a ajunge la acea intielegere." — Organulu partitului socialistu „Berliner Freie Presse" se esprima in scurtu astfeliu: „Cá si in Russi'a cu nihilismulu, asia s'a facutu si la noi moda, de a face responsabili pe social-democrati pentru fiacare crima. Inderetulu incriminariloru sistematice, prin cari suntemu stigmatisati de omoritori si vagabundi, se ascunde cu totulu altceva, decatu simpl'a caluminare, se ascunde camarill'a reactionaria."

Din aceste puçine citate se póte cunósce indestulu irritatiunea si spiritulu de neincredere, ce a cuprinsu tóte paturile societatii germane in urm'a atentateloru din urma. „Situatiunea e grava, ea cere fapte", striga „Die Post". Liberalii chiaru incepu se céra acuma mesuri in contra socialistiloru, „Nu numai pentru aceea, ce au voitu imediatu, sunt responsabili conducêtorii socialisti ai natiunei, ci si pentru aceea, ce este urmarea neincungiurabila a stricatiósei loru agitatiuni", esclama „National-Zeitung" in altu locu. Unde voru se duca tóte aceste? Cine póte sci? — Deocamdata se facu in Berlinu barbatesce la arestari pentru crim'a de lesa-majestate.

Centenariulu lui Voltaire.

Estragemu dintr'o corespondintia dela Paris a „Telegrafului" urmatóriele:

Eri, 30 Maiu, dat'a mortiei lui Voltaire, i s'a serbatoritu Centenariulu cu multu entusiasmu, de si vremea nu prea era favorabila. Societatea „Des gens de lettres" a organisatu o serbare in marele theatru „de la Gaité", sub presiedinti'a illustrului Victoru Hugo. In mediuloculu scenei dominà bustulu lui Voltaire, de pamentu arsu, alu carui piedestalu gemea sub flori si coróne. In façia o mésa, la care se asiediara Victoru Hugo Spuller si Deschanel; albulu capu alu ilustrului betranu, pusu in mediulocu, parea blandu si dulce sub aureol'a floriloru ce atarnau de asupra'i. De o parte si de alt'a banci erau puse pentru membrii institutului, ai academiei francese, ai societatii „des gens de lettres" pentru diaristi, etc. Tóte celebritatile Franciei erau presente; citezu cativa: Littré, Emile de Girardin Renan, E. Augier, Vacquerie, Legouvé, Lockroy, Pelletan, etc. etc. Candu V. Hugo intrà pe scena, tóta lumea se sculà si theatrulu resuná in timpu de cinci minute de aclamatiunile si aplausele publicului; nu ve poteti inchipui respectulu, de care se bucura marele poetu in Paris; marii barbati ce amu citatu mai susu, departe de a fi gelosi de densulu, se inchinu cu mandria dinaintea geniului veneralilu, dinaintea marelui cetatianu, care a luptatu atatu pentru caus'a libertatii. Dnu Spuller, deputatu, redactoru alu diuariului „la République Francaise" si secretariulu lui Gambett'a, improvisà celu d'antaiu o alocutiune fórte interesanta. Dnu Deschanel, fostu professoru, care primulu, ca esilatu alu imperiului la Bruxelles, a avutu idea conferintieloru vorbite in publicu, a tienutu apoi o conferintia fórte spirituala asupra vietiei si operiloru lui Voltaire. In fine, Victor Hugo se scóla: o tacere religiósa se face; tóta lumea astépta cu anima palpitanta. Marele poetu citesce discursulu, scrisu pe nisce cóle mari catu unu diuariu; de si in etate de 76 ani, corpulu e robustu si dreptu, capulu tiépanu pe umeri; poternic'a lui voce tuna. Candu 'lu vedi pentru prim'a óra nu te poti impedecá de a nu te mirá de atat'a sanetate si potere. Hugo aretà in admirabilulu seu discursu inicuitatile trecutului, crimele regiloru, ale popiloru si ale magistraturei; face apoi elogiulu lui Voltaire, numindu-lu amiculu dreptatii si inimiculu fanatismului. Vorbesce in fine contr'a misielieloru si a injustitiei resbelului. Elu finesce astfeliu: Ah! barbari'a persista; ei bine! filosofi'a se proteste. Sabi'a nesaturata sfarie inca, civilisatiunea se se indigneze. Secolulu alu 18-lea se vina in ajutoriulu secolului alu 19-lea; filosofii, cari ne-au precedatu, sunt apostolii adeverului; se invocamu aceste umbre illustre; pe candu monarchiele viséza resbele, ele se proclame dreptulu omului de a trai, dreptulu consciintiei de a fi libera, suveranitatea ratiunei, santieni'a muncei, bunetatea pacii; si „de óre-ce nóptea ese din tronuri, lumin'a se ésa din morminte!" — Acést'a a fostu marea serbatóre literaria a dilei.

Dela Sinodulu gr. or. din Sibiiu.

Siedinti'a a IX si X. Dintre obiectele pertractate in siedinti'a a IX doue a fostu de unu interessu mai deosebitu, odata reportulu presidialu, prin care se arata causele, din cari nu s'a impartitu la timpu ajutoriulu de statu, si din care nu s'a infaçisiatu la inaltulu tronu deputatiunea alésa in sessiunea anului trecutu, cu scopu de a mediulocí restabilirea hotarirei primitive façi'a de acelu ajutoriu; apoi propunerea presidiului, prin care se intentionéza regularea dreptului testamentariu alu archiepiscopului.

Pe bas'a acestoru presentate de presidiu comissiunea generale prin reportorulu seu A. Trombitasiu arata ca, intardiarea cu impartirea ajutoriului de statu pe anii 1876 si 1877 s'ar' escusá prin conclusulu sinodului din an. tr., care dice espresu, ca pana ce deputatiunea nu va fi facutu pasii de lipsa pentru restabilirea resolutiunei prea inalte in cuprinsulu ei primitivu, pana atunci ajutoriulu se nu se imparta. La aceste presidiulu mai adauge, ca conformu acelui conclusu n'ar' fi fostu in dreptu se ridice nici banii dela statu; fiindu-ca deputatiunea nu s'a potutu duce pana acum si de óre-ce in urma ar' fi fostu provocatu de ministru de repetite ori a ridicá acei bani pana la unu terminu hotaritu, ca-ci altcumu isi perdea dreptulu de a mai face pretensiune la densii, totusi a crediutu de bine a ridicá acei bani si a dispune impartirea loru chiaru in opositiune ca conclusulu sinodului din anulu trecutu. In ce privesce neconducerea deputatiunei amintite, acést'a se escusa odata prin turburiarile si agitatiunile politice din patria din anulu trecutu, agitatiuni, cari ar' fi facutu se para consultu a nu conduce o deputatiune nationala la Maiestatea s'a, pentru a nu d'a publicului si diuralisticei iritate ansa la comentari sinistre façia de missiunea deputatiunei; apoi — si acest'a ar' fi motivulu principalu, — pentru-ca Esc. S'a parintele archiepiscopu, cunoscêndu pre dispositiunile factoriloru normativi ai regimului de façia si prevediendu resultatulu negativu alu deputatiunei, n'ar' fi voitu se-si inchida calea pentru dobandirea unui resultatu mai favorabilu pe viitoriu in timpuri mai normale.

Façia de aceste motive comissiunea prepune urmatóri'a resolutiune: Sinodulu privesce impartirea ajutoriului de statu pro 1876 si stadiulu, in care se afla impartirea acelui ajutoriu pro 1877 de fapte implinite, ce s'au efectuitu in contr'a conclusului sinodului din an. tr. pe responsabilitatea parintelui archiepiscopu, si declina dela sine ori-ce consecuentie prejudicióse. Mai departe sinodulu constata cu parere de reu, ca motivele insirate in reportulu presidialu nu justifica pe deplinu amanarea conducerei deputatiunei la prea inaltulu tronu. — Dreptu aceea sinodulu sustiene conclusulu seu din an. tr., incatu privesce ducerea deputatiunei si insarcinéza pre acést'a a asterne la timpu potrivitu omagial'a nóstra rogare la prea inaltulu tronu. Dep. Z. Boiu consimte cu parerea comissiunei in partea, prin care se privesce de nejustificata de ajunsu afacerea cu deputatiunea, ca-ci in internulu monarchiei nóstre n'ar' fi fostu nici o turburare, si déca a fostu, ea a provenitu dela altii, nu dela clerulu si poporulu romanu; este inse in contr'a comissiunei, in ce privesce tienerea si mai departe in suspenso a impartirei ajutoriului de statu pro 1877 si viitoriu, consistoriulu se o efectuésca fora amanare intre marginile impregiurariloru date. Presidiulu deslucesce mai pe largu pedecile provenite din impregiurarile politice, si se mira, cumu de póte pretinde unu omu practicu se se faca unu passiu de mare importantia chiaru si atunci, candu se prevede cá de siguru in locu de reusire unu resultatu daunosu pentru biserica. Dep. Iosifu Puscariu spriginesce propunerea comissiunei, doresce inse se se hotarésca, ca deputatiunea se mérga nu „la timpu potrivitu", ci „catu mai curundu". In acelasiu intielesu in catu privesce deputatiunea, vorbesce si dep. Cristea. Dep. P. Cosm'a afla de indestulitóre motivele aduse pentru neinfaçisiarea deputatiunei la preainaltulu tronu, este inse de parere a se sustiené protestulu, ce s'a datu in contr'a ingerentiei statului in trebile bisericesci, prin aceea, ca ministeriulu 'si-a reservatu dreptulu de a imparti si densulu deadreptulu din acelu ajutoriu la preoti si comune bisericesci, cari se voru indreptá la densulu spre acestu scopu. Dep. I. Ratiu propune sinodului spre decidere: procederea presidiului in caus'a deputatiunei este justificata prin deslusirile date. Punendu-se propunerile la votu. Prin maioritate sinodulu primesce propunerea dep. Ratiu cu amendamentulu dep. Boiu si cu acea parte din propunerea comissiunei, care cere cá deputatiunea se se presenteze la timpu oportunu la locurile mai inalte.

Alu douilea obiectu maî importantu a fostu propunerea presidiului, facuta din incidentulu pertractarei actului fundationalu alu fundatiunei Siaguniane, propunere, prin care avea se se reguleze pe viitoriu dreptulu testamentariu alu archiepiscopului. In acea propunere presidiulu dise: ca sinodulu recunoscatoriu alu fapteloru maretie ale fericitului archiepiscopu . . . primesce cu multiamita darurile marelui fundatoriu, dér' acést'a pe viitoriu se nu invólve nicî o consecuentia in prejudetiulu §. 8 din st. org., dupa care archiepiscopulu are dreptu se faca testamentu numai despre jumetate din averea s'a. Prin acesta propunere presidiulu declara, ca voiesce a preveni, cá nu cumva din cele petrecute se se formeze pe viitoriu argumentu: cá si cumu episcopulu ar' poté face testamentu despre intreg'a s'a avere, fia macaru pe scopuri curatu bisericesci, cea ce nu convine cu canónele si cu statut. org., dealtmintre in simtiulu seu, ca si-a facutu detorinti'a, remane liniscitu ori-ce conclusu va luá sinodulu in acésta cestiune. Comis-

siunea generala, care pertractase acestu obiectu, a propusu trecerea la ordinea dilei, fiindu cestiunea regulata prin dispositiuni legale. Dep. N. Strevoiu aréta, ca acésta propunere ar' fi superflua. Statutulu organicu si canónele reguléza acésta afacere. Siagun'a si despre jumetatea, despre care ar' fi potutu dispune in favorulu rudeniiloru sale, a dispusu totu in favorulu bisericei. Deca elu si despre ceealalta parte a facutu in testamentulu seu unele dispositiuni, aceste au a se priví mai multu cá o parere, cumu ar' dorí densulu se se folosésca mai bine acea avere. Unu prejudetiu nu s'ar' creá nici odata, ca-ci este causa de dreptu civilu; cu codicele a mana se póte resturná ori candu unu testamentu facutu in contr'a legii. E pentru trecere la ordine preste acésta propunere. De asemenea parere sunt si dep. Dr. Hodosiu, Racuciu si Cristea. Punendu-se cestiunea la votu se primesce a trece la ordinea dilei, de óra-ce st. org. reguléza dreptulu archiepiscopului de a dispune asupr'a averei sale.

Restulu siedintiei si siedinti'a urmatória a X. a fostu ocupata prin reportulu comissiunei pentru budgetulu casei. alu comissiunei pentru stabilirea budgetului consistorialu si alu comissiunei pentru propuneri. Dupa ce s'au facutu dispositiunile de lipsa pentru authenticarea protocóleloru siedintieloru din urma, presidiulu a declaratu sessiunea anului presentu de inchisa. (Dupa „Tel. Rom.“)

Diverse.

(Promotiune.) Ni se scrie dela Budapest'a. ca la Universitatea de acolo au fostu promovati in prim'a Iuniu st. n. la gradulu de doctori dd. Ioanu Uilacanu si Lazaru Petroviciu, celu d'antaiu in sciintiele medicinali, alu doilea in sciintiele filosofice. Ii felicitamu si le dorimu celu mai bunu succesu si mai departe.

(Studentii universitatii de Iasi) s'au grabitu a felicitá pe marele poetu prin urmatóri'a telegrama: „Vasile Alecsandri, Mircesci. Vestea placuta despre stralucitulu successu, cu care ati cantatu „Gintea latina“, a implutu de bucuria animele studentiloru universitatii Iasi. Laurii, ce ati culesu la Montpellier, sunt cu atatu mai mandri, cu catu se resfrangu de pe fruntea poetului pe aceea a natiunei sale. N'amu uitatu, ca luptati de 30 si mai bine de ani pentru a redicá literatur'a romana. Astadi cantulu dulce alu geniului lirei vóstre este admiratu de natiunile surori. Istori'a literaturei nóstre ve pastréza pagine de auru; ér' junimea studióse iasiana tramite acelui'a, pe care chiaru strainii l'au proclamatu de „mare poetu“, felicitarile ei impreuna cu cele mai sincere espressiuni de inalta stima si admiratiune.“ (Urméza subscrierile.)

(Societatea literaria-bisericésca „Alexi-Sincaian'a) a junimei teologice din seminariulu de Gherl'a a tienutu Joi la 6 Iuniu st. n. o siedintia publica, in localitatea seminariului, la care s'a esecutatu programulu urmatoriu: 1. „Cuventu de deschidere“; tienutu de presiedintele soc. J. F. Negrutiu teol. IV. 2. „Unu resunetu“; poesi'a de Andreiu Muresianu cantate de corulu vocalu. 3. „Franci'a la anulu 1870“; poesi'a de I. S. Vasilco, declamata prin Joanu Pocolu teol. III. 4. „Serenad'a“; . . esecutata pe violina de Joanu Cherebetiu teol. II, acompaniatu de Simeonu Tanco teol. II. 5. „Pretiulu limbei“: disertatiune rostita de autorele Pamfiliu Grapini teol. II. 6. „Limb'a romana“, poesi'a de G. Sionu, esecutata de corulu vocalu. 7. „Orfelinuln.‘ poesi'a de J. Muresianu, dechiamata prin Emiliu Lobontiu teol. II. 8. „Suvenire de Mehadi'a“, . . . esecutata pe violin'a de S. Tanco, J. Cherebetiu, P. Birlea teol. IV. si J. Neamtiu teol. II. 9. „Despre musica“; disertatiune rostita de autorele Gerasimu Domide teol. II. 10. „Astadi se ne bucuramu“; cantecu ocasionalu, esecutatu de corulu vocalu. 11. „Dragosian'a“; balada originala cetita de Teodoru Margineanu teol. IV. 12. „Blastemulu copilei“; . . esecutatu pe violina de S. Tanco, J. Cherebetiu, P. Birlea si J. Neamtiu. 13. „Serbarea de 1 Maiu“; poesia de G. Baronzi, dechiamata prin Gabrielu Bocosiu teol. III. 14. „Cuventu de inchidere“, tienutu de vice-presiedintele soc. Teodoru Farcasiu teol. III.

(Catastrof'a dela Folkestone.) O mare nenorocire a ajunsu marin'a imperatiei germane. O escadra de trei corabii cuirassate a parasitu portulu Wilhelmshafen, plecandu spre Dover. Candu ajunsera inse la Folkestone s'a intemplatu o ciocnéla intre doue din acele corabii cuirassate, in urm'a careia un'a s'a cufundatu, ér' cealalta a suferitu grele havarie. Collisiunea s'a intemplatu in urm'a incercarei celoru doue nai de a evitá o ciocnire c'u-o corabia de comerciu. Nai'a, care s'a cufundatu, se numea „Der grosse Kurfürst“ si cealalta, cu care s'a ciocnitu, pórta numele „König Wilhelm“. Precandu se cufundá „Kurfürst“, au esplodatu cazanele sale. Antaiu s'a fostu anuntiata, ca numerulu celoru ce s'au inecatu impreuna cu corabi'a s'ar' fi urcatu la 450, dér' dupa ce s'au numeratu cu totii s'a constatatu in 1 Iuniu, ca au fostu scapati cu totulu 218 matrosi si oficieri. Cu tóte aceste inse se voru fi inecatu camu la 300 ómeni. Pentru fiacare cadavru ce se afla, se da o suma órecare, cá premiu. Principele de coróna germanu si ambasadorulu germanu din Londr'a conte Münster au mersu indata la loculu nenorocirei. Aci a primitu principele de corón'a infioratórea scire despre atentatulu alu doilea asupra tatalui seu.

(Dela Plevn'a.) In nóptea de Mercuri spre Joi trecutu (17 spre 18 Maiu) era se fia la Plevn'a o alta nópte Bartolomea. Eca si faptulu: De vr'o 14 dile au sositu necontenitu nisce locuitori musulmani, cari se asiediau in orasiu, avendu in aparintia diferite ocupatiuni, cari nu motivau nici o banuiéla. Acesti ómeni inse faceau parte din insurginti si multi dintr'ensii erau soldati de ai lui Osman-Pasi'a. Adeveratulu scopu alu loru era de a macelarí in acea nópte pe toti militarii russi si pe toti bulgarii cari locuiescu acolo. Armele si munitiunea erau ingropate inca din anulu trecutu. Se dice ca chiaru o parte a orasiului, locuita de Russi si Bulgari, era minata. Garnisón'a russa n'ar' fi potutu face vr'o resistentia, de orece nu se compunea atunci de catu dintr'unu batalionu de infanteria si o sotnia de cazaci Planulu inse nu s'a implinitu, ca-ci Turcii au fostu tradati si a dou'a di, Vineri, s'au pornitu 4000 Russi din Sistov'a la Plevn'a. Se dice, ca in urm'a macelariei proiectate aveau se ocupe insurgentii din nou tóte intaririle Plevnei, silindu pe russi a face unu nou asediu. S'au facutu numeróse arestari. („Resb.“)

Sciri meruntе din Romani'a. Dumineca, diu'a Santiloru Constantinu si Elen'a, fiindu patronagiulu Santei Metropolii din Bucuresci, Domnitoriulu a mersu la órele 10 dim., se asiste la oficiulu divinu, celebratu de Metropolitulu-Primatu. Dupa terminarea oficiului Domnitoriulu a trecutu pe dinaintea frontului trupeloru si a primitu apoi defilarea detasiamenteloru de garda orasianésca si de venatori cu drapelu, cari, se aflau in parada in curtea Metropoliei. Dupa acest'a Domnitoriulu a facutu obicinuit'a visita Metropolitului-Primatu. M. S. Dómn'a a asistatu in acea di la servitiulu divinu in capel'a Elisabet'a dela asilulu „Elen'a Domn'a“. — D. V. Alesandri, scrie „Rom. Lib.“, a primitu felicitari din tóte partile tierii pentru triumfulu, ce a obtienutu cu „Cantulu latinatatii“. Scrisori si telegrame numeróse au sositu la linistit'a locuintia a lui Alesandri dela Mircesci. Orasiulu Romanu a tramisu pe primariulu seu in persóna, cá se salute pe invingetoriulu dela Montpellier si sei esprime semtiementele sale de admiratiune. — Totu „R. L.“ ne spune, ca poetulu Alecsandri, sosindu Marti dim. in capitala, a fostu primitu la gar'a Tergovistei de mai multe persoue insemnate. Junimea studiosa i-a facutu o ovatiune predandu-i o adresa. „Press'a“ afla ca se prepara in capitala unu bauchetu in onórea poetului gintei latine. — Aceluiasi diuariu i se scrie relativu la invetiatoriulu din Stefanesci, jud. Ilfovu, care negliga scól'a, ca d. revisoriu scolariu C. D. Aricescu a luatu deja mesuri pentru departarea acelui invetiatoriu. — Adunarea deputatiloru a votatu in siedinti'a de Marti unu creditu de 25,000 lei pentru repararea gimnasiului din Giurgiu, unu creditu de 607, 806 lei pentru acoperirea diferiteloru cheltuieli pe lun'a Maiu, necessarie intretienerii armatei puse pe petioru de resbelu si lei 10,000 pentru infiintiarea de scoli romane in comunele de peste Dunare si subventionarea scólei din Turcucai'a. — Lui „l'Orient“ i se scrie din Belgradu: Trupe russe trecu fara intrerupere. Oficierii credu in pace si dicu, ca aceste pregatiri, in ajunulu intrunirii congressului, nu au altu scopu, decatu de a permite Russiei, cá se se presente in consiliulu poteriloru incongiurata de totu prestigiulu, ce reclama situatiunea s'a. Trebuie érasi, adauga ei, a prevedé casulu, candu pacea nu ar' isbuti; in casulu acest'a resbelulu va isbucni imediatu si trebuie a se pregati in vederea acestei eventualitati puçinu probabile, dér' possibile. — Biletele ipothecarie (charthi'a moneta) voru intrá peste cateva dile in circulatiune. Aceste bilete se voru emite numai intr'o cantitate mica, incependu cu cele de 5 si de 10 lei. Ministrulu de financie a ordonatu tuturoru casseloru publice, cá se le primésca si se le schimbe cu numerariu. Bancherii din Bucuresci au declaratu ministrului, ca ei voru primi biletele ipothecarie „al pari“, adeca intocmai cá monet'a sunatória. — „Rom.“ scrie, ca aflandu despre mórtea lordului Russel mai multi deputati romani au tramisu o telegrama de condolentia veduvei fostului ministru anglesu, care a sustienutu tóte natiunile, cari au voitu se scape de sub jugu si se'si dobendésca independinti'a, si cu deosebire pe Romani'a. Presiedintele camerei a primitu o depesia de multiamire dela comtess'a Russel. — „Coresp. provinciala“ ne spune, ca sute de cara secuiesci transpórta din orasiulu Piatr'a papusioiu in Transilvani'a. La 14 Maiu a cadiutu in Piatr'a petra de marimea nuciloru. — „V. Cov.“ afla, ca pentru curmarea abusuriloru, ce se facu de soldatii russi la podulu de pe Siretu, luandu tacse dela plute, comissariulu guvernului romanu pe lenga armat'a russésca a facutu pasii cei mai energici. — Cetimu in „Curier. Bal.“, ca d. D. Gusti a facutu in consiliulu comunalu din Iasi propunerea de a dá numele de „Griviti'a“ si „Alecsandri“ la doue din stradele Iasiului.

Sciri ultime telegrafice.

Berlinu, 7. Iuniu. Buletinele asupra starei imperatului Wilhelmu sunt satisfacètorie. In nóptea trecuta a dormitu bine. Dorerile nu mai sunt asia mari.

Monitoriulu statului publica actulu subscrisu de Bismarck si de toti ministrii, prin care se preda principelui de coróna conducerea superióra a afaceriloru statului.

Atentatoriulu Nobiling jace in agonia de Dumineca. Mediculu reportéza in fiecare di imperatului despre starea lui.

Berlinu, 7 Iuniu. Guvernulu a presentatu consiliului federalu unu proiectu pentru disolverea camerei germane, motivendu'lu cu mesurile necessarie ce sunt a se luá in scutulu societatii!

Versailles, 8 Iuniu. Ministru de esterne a declaratu ca França crede, ca numai congressulu póte regulá detailurile cestiunei orientului, ca a primitu invitatiunea sub conditiunea cá se se discute numai cestiunile relative la resbelulu din urma. Waddingtou spera ca congressulu 'si va aduce aminte ca traiesce si altii afara de bulgari pe peninsulá balcanica. Camer'a a primitu declaratiunea cu incredere. „K. Z.“

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 7 Iuniu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	63.85	Oblig. rurali ungare .	76.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu).	66.35	„ „ Banat-Timis.	77.40
Losurile din 1860 .	113 75	„ „ transilvane .	—.—
Actiunile bancei nation.	813.—	„ „ croato-slav.	78.50
„ instit. de creditu	230.50	Argintulu in marfuri .	103.60
Londr'a, 3 luni . .	118.60	Galbini imperatesci .	5.64
		Napoleond'ori . . .	9.47½
		Marci 100 imp. germ. .	55.45

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.